

i Politiprotokollen, at de 10 nævnte Rader staa saa langt ude, at der selv ved meget lavt Vand maa sejles ud til dem. Folk, som kende Limfjorden, sige, at det ikke er saaledes, og det er ogsaa med mange Vidner bevist, at det ikke forholder sig saaledes som af Herredsfogden indført i Politiprotokollen. Nej, naar det er Lavvande, kan man gaa ganske tørskoet ud til dem, jeg har selv flere Gange taget det i Øjesyn, og man har ogsaa fortalt mig, at da Herredsfogeden var til Stede paa „Havørnen“ og laa der udenfor, var der et saadant Lavvande, at der ikke var Vand uden om Raderne, og dog skrev Herredsfogeden i Protokollen, at de vare omflydte paa alle Sider af Vand. Mortensen mener dernæst ogsaa, at det var ulovligt at konfiskere de 27 Ruser uden at maale dem. Det er ogsaa indført i Protokollen, at Ruserne ere maalte, skønt Herredsfogeden selv indrømmer, at han ikke har haft noget at gøre med Maalingen; han har kun set to blive maalte. Han mente, det ikke var noget, der vedkom ham. Paa Grund af disse Oplysninger gjorde Mortensen Forsøg paa at faa Sagen for Højesteret; men da Sagen efter Dommerens Mening var meget ubetydelig og ikke gjaldt saa store Værdier, saa at man uden videre kunde faa den frem, saa ved enhver, at der er en lang og trang Vej at gaa for at faa Bevilling. Der gik ogsaa lang Tid hen, men det lykkedes virkelig at faa Bevilling til at appellere Sagen; den blev given i Fjor i Marts Maaned, og Sagen blev saa afgjort ved Højesteret. Der vandt Mortensen sin Sag saa fuldstændigt, som den paa nogen Maade kunde vindes, idet alle hans Redskaber erklæredes for at være lovlige, og Herredsfogeden fik en Røffel, men ingenlunde en saadan Røffel, som han kunde og burde have faaet. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil høre lidt efter her og tage sig en lille Smule af denne Sag. Det hedder i Dommen: „Det maa misbilliges, at Underrettsdommeren ved Sagens Foretagelse ved Politiretten har undladt at foretage de anholdte Rusers nødvendige Opmaalning, og at han ikke har sørget for, at Retsvidnerne vare til Stede under Retsforhandlingen, men om Ansvaret herfor bliver der i Medfør af D. L. 1—6—14 ikke Spørgsmaal.“ Højesteret misbilliger saaledes i et og alt Herredsfogedens Fremgangsmaade, men han kan ikke drages til Ansvar derfor, fordi der er gaaet for lang Tid mellem Overrets- og Højesteretsdommen. D. L. 1—6—14 siger nemlig, at naar der er hengaaet Aar

og Dag, kan der ikke gøres Ansvar gældende over for en lavere Domstol. Det har Højesteret altsaa ikke kunnet gøre og har derfor kun givet Dommeren den Røffel, som staar her. Jeg skal dog senere komme nærmere ind paa Herredsfoged Andersens Adfærd i hele denne Sag, og saa maa den højtærede Justitsminister afgøre, om der er noget at gøre i den Sag.

Jeg skal foreløbig nærmere se paa, hvorledes Sagen er gaaet til. Da Overrettsdommen var falden den 24de Maj 1897, gik den ud paa, at Mortensens Ruser ikke helt og holdent skulle konfiskeres, men det skulde maales og undersøges, om der virkelig var nogle ulovlige Dele ved dem, og disse ulovlige Dele skulde da bortskæres og tilintetgøres. Selvfølgelig var det en Oprensning for Mortensen, som hele Tiden erklærede, at hans Ruser vare lovlige. Efter min Mening blev der heller ikke fra Regeringens Side gjort, hvad der skulde og burde gøres, idet Mortensen 3 Gange anmodede Regeringen om at faa sine Ruser ommaalte under Sagen, men det blev afslaaet. Man mente, at den Maaling, Bloch havde foretaget, var fuldstændig tilstrækkelig. Det viste sig dog imidlertid, da Ruserne skulde opmaales anden Gang — Overrettsdommeren fastslog nemlig, at kun de ulovlige Dele skulde bortskæres og tilintetgøres — at af disse 27 Ruser fandtes der ikke en eneste ulovlig Plet paa de 25. Paa 25 af disse Ruser har der ikke kunnet findes en eneste Maske at bortskære, og de maatte derfor udlevere Mortensen dem til fri Raadighed; paa de 2 Ruser fandt Fiskerikontrolløren og Herredsfuldsmægtigen, som foretog Opmaalningen i Vidners Overværelse og i øvrigt paa fuldstændig lovlig Maade, nogle Masker, som ere trukne sammen, og de ere saa blevne skaarne fra og tilintetgjorte, men i øvrigt andrager hele den Skade, Ruserne have lidt, kun 4 Kr. Man vil forstaa, at det ikke er noget stort Beløb, der trækkes fra. De 25 Ruser har der ikke været det mindste at gøre ved — jeg siger 25, men det var i Virkeligheden kun 24, som bleve opmaalte og erklærede lovlige, idet den 25de laa paa Herredskontoret; den blev først senere opmaalt og erklæret for lige saa lovlig som de andre. De 25 bleve udleverede til Mortensen uden den mindste Bortskæring af Autoriteterne. Af de 2 Ruser blev der skaaret et lille Stykke, og Resten blev saa udleveret. Af det her meddelte vil enhver kunne forstaa, at det er en ren og skær lovstridig Handling, der af afdøde Kontrollør Bloch og nulevende